

Wnioski końcowe:

Doświadczenia wynikające ze stosowania ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej i ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej wskazują na konieczność:

- pozyskania mieszkań chronionych;

Istnieje potrzeba pozyskiwania lokali, w tym tworzenia mieszkań chronionych, dla usamodzielniających się wychowanków rodzinnych i instytucjonalnych form pieczy zastępczej, dla osób niepełnosprawnych, bezdomnych oraz opuszczających zakłady karne.

Mieszkanie chronione jest ofertą wsparcia dla osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, które ani samodzielnie, ani przy pomocy własnych rodzin nie są w stanie pokonać swoich trudności i rozpocząć samodzielnego życia z wzięciem pełnej odpowiedzialności za siebie. Dzięki wsparciu specjalistów pobyt w mieszkaniu stwarza warunki przygotowywania się do samodzielnego funkcjonowania w środowisku oraz integracji ze społecznością lokalną. W jednym mieszkaniu chronionym może mieszkać od kilku do kilkunastu osób (w zależności od wielkości mieszkania).

Skala potrzeb:

- co roku pełnoletniość osiąga ok. 50 wychowanków rodzin zastępczych oraz usamodzielnia się ok. 50 wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych, wśród których zwłaszcza osoby osuszające placówki to osoby wymagające pomocy w formie zapewnienia pobytu w mieszkaniu chronionym;
 - 50 osób bezdomnych (za pośrednictwem placówek dla bezdomnych) już zgłosiło potrzebę pomocy w zakresie mieszkania chronionego a skala bezdomności w Poznaniu jest jednak znacznie większa – w placówkach dla osób bezdomnych przebywa około 700 osób, ponadto około 170 bezdomnych przebywa w różnego typu tzw. koczowiskach;
 - 1.063 rodziny korzystające ze świadczeń (2.532 osoby w tych rodzinach) są zagrożone eksmisją z powodu zaległości czynszowych (średnia wysokość zadłużenia to 20 tysięcy złotych, część rodzin ma już wypowiedziane umowy najmu), z tych rodzin 724 (1.753 osoby) deklaruje, że w razie wykonania wyroku eksmisyjnego nie zabezpieczy sobie schronienia, natomiast w placówkach dla osób bezdomnych nie ma wolnych miejsc;
 - co roku ponad 300 osób opuszcza zakłady karne i ma trudności w integracji ze środowiskiem – w tej grupie około 30% nie ma dokąd wrócić po zakończeniu kary lub powrót do miejsca zamieszkania znacznie uprawdopodobnia ponowne dokonanie przestępstwa;
 - 3.872 rodzin korzystających ze świadczeń pomocy społecznej ma wśród swoich członków osobę niepełnosprawną, wśród nich jest wiele osób z różnymi typami niepełnosprawności, które potrzebują pomocy w formie mieszkań chronionych (np. osoby niepełnosprawne fizycznie lub intelektualnie, które wymagają nauki samodzielności w codziennym funkcjonowaniu i pomocy w przygotowaniu się do wejścia na rynek pracy).
- utworzenia domu pomocy społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych;

Obecnie w Poznaniu funkcjonują trzy DPS z miejscami dla osób przewlekle somatycznie chorych (ul. Konarskiego i oddział ul. Zamenhofs – łącznie 170 miejsc dla kobiet i mężczyzn, ul. Niedziałkowskiego – 35 miejsc wyłącznie dla kobiet, ul. Sielska i oddział ul. Mińska – łącznie 92 miejsca dla kobiet). Czas oczekiwania na pobyt w DPS dla osób przewlekle somatycznie chorych w Poznaniu to około 2 lata. Obecnie w sytuacjach interwencyjnych, w których umieszczenie w DPS wymaga podjęcia działań zmierzających do zapewnienia opieki całodobowej w trybie pilnym, osoby wymagające takiej interwencji kieruje się poza miasto Poznań, nierzadko generuje to koszty wyższe aniżeli, te wynikające z utrzymania jednego mieszkańca w DPS w Poznaniu

- utworzenia tymczasowego miejsca pobytu osób bezdomnych w okresie zimowym;

Liczba osób bezdomnych oczekujących udzielenia schronienia w okresie zimowym na terenie miasta Poznania jest większa niż liczba miejsc w placówkach oferujących schronienie bezdomnym. Placówki te nie przyjmują osób będących pod wpływem alkoholu, co – zwłaszcza w silne mrozy – powoduje zagrożenie dla ich zdrowia i życia osób bezdomnych spędzających noc na dworze. Ponadto część osób bezdomnych wybiera pobyt w miejscach niemieszkalnych, co jednak nie pozbawia ich podstawowych potrzeb w zakresie ogrzania się i skorzystania z zaplecza sanitarnego (kąpiel, mycie, pranie, itp.).

- zapewnienia dla poznańskich placówek opiekuńczo-wychowawczych siedzib stwarzających bardziej rodzinne warunki dla maksymalnie 14 wychowanków
- kontynuowania działań wspierających rodziny zastępcze, efektem czego będzie profesjonalizacja systemu pieczy zastępczej;
- rozwijania dotychczasowych działań i tworzenie korzystnych warunków do podejmowania przez kandydatów funkcji rodzica zastępczego.

DYREKTOR WYDZIAŁU

Maria Remiezowicz